

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVEU DEL
CENTRE CATALANISTA.

ELECCIONS.

Avuy per avuy lo verdader país, es dir, qui paga y sofreix mes ó menos resignat la sort que 'ns toca als espanyols es completament indiferent à las eleccions, perquè vist lo que dona de sí la política no hi creu; y per més que estiguin en majoria los retrats están convensuts de que es inútil tot esforç en contra dels polítics d'ofici que tenen abassegat aquest assumpto, habentlo convertit en verdader negoci. Per lo tant aquestos sols fan lo gasto y prenen part activa en la lluyta, logrant, á copia de compromisos y de ser importúns, arrastrar alguns dels retrats que van á las urnas com ovellas al escorxador. Los partits extrems son los únichs que conservan alguna fe política y ab sas forsas oposadas sols logran fer possibles los termes mitjos que á pesar de son descreít continúan governant la nació. Aquest es l'estat en que 'ns trovem. ¿Qué succehirá si per medi del sufragi universal se desfá aquest equilibri establert? Dificil es calcularho en aquesta terra de las anomalías, pero sí deu continuar com fins aquí alló de qui mana guanya, aváns que donar tant trasváls inútil, ó millor, perjudicial al país ab aquest género d'espectacles, sería molt mes preferible que desde Madrit proposessin los diputats y ajuntaments, y pera demostrar que 'ls pobles hi fan alguna cosa podrian fer que 'ls arcaldes ó los síndichs ó qualsevol hi possessin lo conforme y paus ab Deu hasta un altre any. No per aixó marcharía mes mal qu'ara la cosa pública, pot ser aniria millor y quant menos nos estalviaría molts amohinos, impertinencias y hasta renyinas que avuy no poden evitarse, com está evidentment demostrat per la práctica.

Si las eleccions devían donchs tenir un caràcter verdaderament representatiu de las forsas vivas del país, aplicant sobre aquesta qüestió nostre criteri, lo qual sentárem en altre article, deurían partir d'una base *natural, senzilla y práctica* y que sas resolucions